

Soția lui Lot a rămas statuie

Soția lui Lot a rămas statuie în stîlpul de sare,
Căci ea a privit înapoi să vadă a lumii pierzare.
Oricine privește-napoi spre cele ce ard în ruină,
Nu poate să meargă cu noi, spre munte, spre marea lumină.

Cor: (:Nu priviți înapoi, la păcat, la gunoi,
Ținta să ne fie sus, la al nostru Domn Isus.:)

Căci lumea de-atunci a pierit; motivul e neascultarea;
Dar omul cel neprihănit la Domnul găsește scăparea.
Tu spune-le-acum la ai tăi, căci vine pedeapsa cea mare,
Să vină cu tine și ei, la Domnul, să afle scăpare.

Privirea-nainte mereu, ascultă ce Domnul ne spune,
Să nu mai privești înapoi în lume, la deșertăciune.
Palate chiar dac-ai avea, și aur, și multe veșminte,
Să nu te mai țină legat, tu luptă și mergi înainte.

Amin